

θανόν ὅτι ἐτελεύτησε τῷ 1452 ἔτει, ὅτε ἡ ΙΕ' Ἰνδικτιῶν συνέπιπτεν. Ὁ Γεμιστός πλὴν ὅτι ὑπερήσπισεν ἐν τῇ Φλωρεντινῇ συνόδῳ τὰ δόγματα τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἔγραψε καὶ κατὰ Λατίνων. 1) Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅτι ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, καὶ οὐδὲν ὄλως ἀδύνατον ἔπεται. Ἐξεδόθη ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης. 2) Σύγγραμμα ἕτερον τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐκτενέστερον. 3) Βιβλίον ἀντιρρητικὸν εἰς τὰ παρὰ τοῦ Βησσαρίωνος γραφέντα. Ἰδὲ Ἀλλάτιον de consens. σελ. 937.

Μακάριος ὁ Νικομηδείας καὶ **Λέων** ὁ Νομοφύλαξ, ἀμφοτέρω παρουσιάσαντες ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ ἀθροισθείσῃ συνόδῳ καὶ τὸν ὅρον αὐτῆς ὑπογράψαντες, ἔδωκαν τῷ Πατριάρχῃ καὶ τῇ περὶ αὐτὸν Συνόδῳ ὀρθόδοξον ὁμολογίαν, ἐν ἣ ἀθετοῦσι καὶ ἀποστρέφονται καὶ ἀθέσμως ὁμολογοῦσι γεγονέναι τὴν ἐν τῷ Συμβόλῳ προσθήκην ὑπὸ τῶν Λατίνων. Ἐξεδόθη ἐν τῷ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα συγγράμματι τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Νεκταρίου σελ. 231.

Σίλβεστρος Συρόπουλος, Διάκονος, μέγας Ἐκκλησιάρχης καὶ Δικαιοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, υἱὸς ἱσως τοῦ Πρωτεκδικίου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Ἰωάννου τοῦ Συροπούλου. Ὁ Συρόπουλος, „παρὰ ἀρίστων γονέων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς“, ὡς ὁ αὐτὸς λέγει, συναποδημήσας μετὰ τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ εἰς Ἰταλίαν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος ἐν τῇ Φλωρεντινῇ συνόδῳ, ἧς τὸν ὅρον ὑπέγραψεν οὐχὶ ἐκ προαιρέσεως, ἀλλ' ἐνεκα τῆς ἀπειλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. „Ἐξ ἀνάγκης ἔπομαι, ἔλεγε τῷ ἐξ ὀνόματος τοῦ αὐτοκράτορος προσβιαζομένῳ αὐτὸν Φιλανθρωπινῷ, ἐξ ἀνάγκης ἔπομαι τοῖς πολλοῖς, ἵνα ἐκπληρώσω τὸν ὀρισμὸν καὶ τὸ θέλημα τὸ βασιλικὸν, διαμαρτυρούμενος καὶ νῦν

